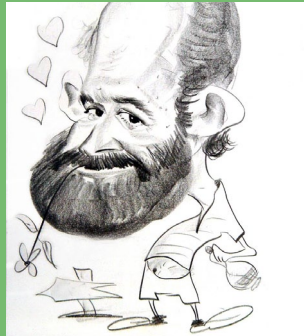

Redemptoristen

van de Provincie St.-Clemens

Creatief omgaan met mogelijkheden
en doen wat anderen nalaten

Beste lezeres of lezer,

Vandaag heeft u een redemptorist ontmoet of iemand die nauw met de redemptoristen samenwerkt. Deze persoon heeft u dit boekje gegeven, omdat zij of hij vermoedt dat de ontmoeting uw nieuwsgierigheid heeft gewekt. Of misschien heeft u dit boekje gevonden bij het binnengaan of verlaten van een van onze kerken. Of u vond het toevallig op een tafel, waar een onbekende het had laten liggen, al dan niet met opzet.

Hoe dan ook: dit boekje wil antwoord geven op de vraag, wie wij redemptoristen zijn, waarvoor wij staan en wat ons beweegt, waar we leven en werken en wat wij doen. Hopelijk stimuleert het u om de kennismaking te verdiepen en om (nog) sterker bij onze gemeenschap betrokken te raken. Daartoe nodigt dit boekje uit en daartoe biedt het aanknopingspunten. Misschien leidt het zelfs een keer tot een rechtstreekse ontmoeting tussen u en mij. Dat zou me erg verheugen.

Voor nu wens ik u veel plezier bij het lezen en de zegen van de Verlosser, in wiens teken wij redemptoristen leven en werken.

A handwritten signature in blue ink, reading 'Johannes Römelt C.Ss.R.'.

p. Johannes Römelt C.Ss.R.
provinciaal van de provincie St.-Clemens van de redemptoristen

Wittem,
mei 2016

Provincie St.-Clemens van de redemptoristen

① Redemptoristen leven en werken in gemeenschap

De redemptoristen vormen een congregatie of kloosterorde. Onze volledige naam luidt: Congregatie van de Allerheiligste Verlosser. Het Latijnse woord voor Verlosser is Redemptor. Vandaar de naam redemptoristen. Als kloosterling of religieus leeft een redemptorist in gemeenschapsverband en volgens de evangelische raden (armoede, ongehuwd leven en gehoorzaamheid).

Er zijn momenteel ca. 5000 redemptoristen, paters of broeders, verspreid over vrijwel alle werelddelen. We zijn aanwezig in zeventig landen. De algemeen of generaal overste vormt, met zijn raad, het hoogste bestuursorgaan van onze congregatie. Daarnaast zijn er verschillende gemeenschappen van zusters of leken, die met ons redemptoristen zijn verbonden.

Onze wereldwijde congregatie bestaat uit kleinere bestuurseenheden, die provincies worden genoemd. In onze provincie St.-Clemens zijn er vier nationaliteiten. De provincie omvat Nederland, Vlaanderen, het noordwestelijke deel van Duitsland en Zwitserland.

② Doen wat anderen nalaten: Alfons Maria de Liguori

In 1732 werd de congregatie van de redemptoristen gesticht. Dat gebeurde in het bergdorpje Scala bij Napels, in Zuid-Italië. De jonge priester Alfonso Maria de Liguori (1696-1787) was onder de indruk van het feit, dat de bewoners van dit bergland verstoken waren van pastorale zorg. Ze vormden een maatschappelijke en kerkelijke randgroep. In navolging van Jezus wilde Alfonsus ‘aan de armen de blijde boodschap verkondigen’ (Luc. 4,18).

Wat andere zielzorgers lieten liggen, pakte Alfonsus op. Met dit oogmerk hielden Alfonsus en zijn medebroeders de zogenaamde volksmissies. Tijdens zo’n volksmissie werd het geloof opgefrist en intensief beleefd gedurende minstens een week.

Dit traditionele pastorale model wordt tot op heden ingezet door ons redemptoristen – of het vormt het grondmodel waarop onze nieuwe vormen van pastoraat zijn geënt. Daarnaast zijn wij redemptoristen voortdurend op zoek naar nieuwe vormen van evangelisatie.

Gezamenlijk het geloof verkondigen:

pater Andreas Krahnen

Ik ben geboren in 1960 in het Ruhrgebied. Ik was zeer actief in mijn thuisparochie. Daar leerde ik tijdens een parochiemijsie de redemptoristen kennen. Wat mij tot op de dag van vandaag fascineert, is het feit dat de bron van de verkondiging in het gemeenschapsleven ligt.

Door het contact met het jongerenwerk in het Jugend-Kloster in Kirchhellen realiseerde ik me, dat mijn verdere levensweg me

bij de redemptoristen zou brengen. In september 1981 legde ik mijn geloften af. Na mijn theologiestudie in Hennefen - een jaar lang – in Dublin werd ik in juli 1988 tot priester gewijd.

Gedurende 16 jaar was ik parochiemijsionaris tot ik in 2002 voor het jongerenwerk werd vrijgesteld. Dit bracht met zich mee dat ik samenleefde met jongeren in het Jugend-Kloster. Hier kon ik handen en voeten geven aan de fascinatie die mij tot de redemptoristen had gebracht: geloofsverkondiging vanuit het gemeenschapsleven. De ontmoetingen met de vele jongeren horen tot de meest indrukwekkende ervaringen in mijn pastorale leven.

„Het geloof samen verkondigen“: dat is voor mij nog steeds de beste weg voor de redemptoristen in de toekomst. Daarom ben ik nu hier in Gent, waar we precies dat willen proberen: gemeenschappelijk getuigen van het geloof, met leken en priesters, redemptoristen en gezinnen, in het hart van de stad.

③ Creatief omgaan met mogelijkheden: Clemens Maria Hofbauer

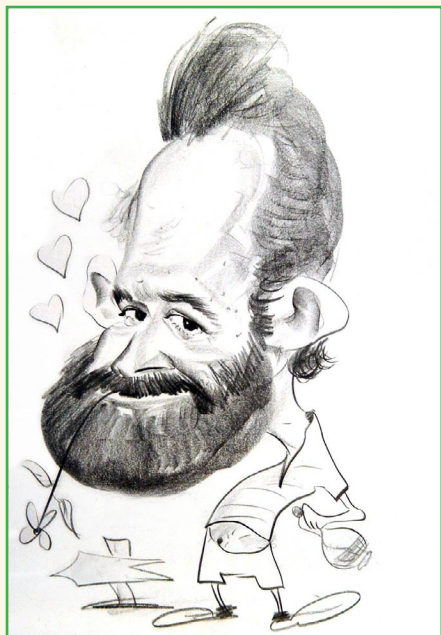
Het houden van volksmissies bleek niet altijd mogelijk of effectief te zijn – zo wees de geschiedenis uit. Daarom hebben de redemptoristen ook heel andere pastorale methoden ontwikkeld: intensieve bezinningsdagen (retraites), sociaal pastoraat, zorg voor pelgrimsoorden, grote-stad-pastoraat, dialoog met de wetenschap, mediapastoraat. In de keuze van nieuwe methoden waren en zijn de redemptoristen altijd creatief en innovatief.

Een sprekend voorbeeld van deze creativiteit was Clemens Maria Hofbauer (1751-1820) die de congregatie naar Noord-Europa bracht en o.a. in Warschau en Wenen werkte.

Hij zette zich in voor de wezen van Warschau. In Wenen deelde hij voedsel uit aan de armen, maar hij zocht met hetzelfde gemak het contact op met de opinieliders en hogere culturele kringen van de stad.

Van Clemens is het bekende motto: 'We moeten het Evangelie op een geheel nieuwe manier verkondigen'. Hij zag altijd nieuwe wegen en mogelijkheden wanneer oude wegen waren afgesloten.

zelfportret van p. Hugo Heule

Een vernieuwende manier om
het Evangelie te verkondigen is
de dialoog met de cultuur.
We prijzen ons gelukkig met de kun-
stenaars in ons midden die iedere keer
weer deze verbinding maakten,
zoals bijvoorbeeld pater
Hugo Heule in Zwitserland.

④ Een gemeenschap die het Goede Nieuws verkondigt ...

De opdracht van de redemptoristen, onze verkondiging, is eenvoudig en fundamenteel evangelisch georiënteerd. We streven ernaar Jezus na te volgen, speciaal door de verkondiging van de blijde boodschap aan de armen. We leven als gemeenschap in gebed en rond de bron van de Blijde Boodschap en laten anderen in die bron delen. Daarbij richten wij ons met name op pastorale noodsituaties.

Dit houdt in dat wij redemptoristen ons vooral richten op die mensen, die niet worden bereikt door het Evangelie, doordat zij geen contact hebben met de gewone zielzorg of doordat zij vervreemd zijn van de kerk. Een redemptorist wil een christen zijn, die gaat waar anderen niet durven of willen gaan - om juist aan deze mensen het Evangelie te verkondigen in de navolging van Jezus Christus, precies zoals Alfonsus, Clemens en vele andere redemptoristen het hebben gedaan.

5 ... aan de armen

Redemptoristen hebben een voorkeur voor de armen, de zwakken en onderdrukten, in wie zij het gelaat van Christus herkennen (Mt. 25,40). Aan hen verkondigen zij het Goede Nieuws in woord en daad, waarbij zij zich ook inzetten voor bevrijding en gerechtigheid. Bij hen willen ze solidair aanwezig zijn.

Er waren altijd redemptoristen die zich, naast hun taak van de verkondiging door het woord, direct en metterdaad hebben ingezet voor de armen en onderdrukten. De zalige Petrus ('Peerke') Donders is daarvan een goed voorbeeld. Deze koos in de negentiende eeuw de zijde van de melaatsen en slaven in Suriname.

In de provincie St.-Clemens wordt de optie voor de armen in het bijzonder beleefd in ons sociaal project in Bochum en ons zgn. volunteeringproject.

Elk jaar zendt onze gemeenschap rond de vijftien jonge vrouwen en mannen als vrijwilliger uit naar alle continenten, om zich in te zetten voor anderen en om levenservaring op te doen.

⑥ “Bij Hem is Verlossing in overvloed”

“Bij Hem is overvloedige verlossing” (ps. 130). Zo luidt het motto van de redemptoristen. Als gemeenschap leven wij vanuit het besef verlorene mensen te zijn. We willen wereldwijd samenwerken, opdat deze verlossing ook vandaag de dag ervaren kan worden. Dit houdt concreet in: leven in het vertrouwen dat God ons oneindig bemint. Het houdt ook in: geloven dat deze liefde een menselijke gestalte heeft aangenomen in Jezus Christus. In Hem heeft de menslievende God een reëel gezicht en een naam gekregen.

God wil ons bevrijden en verlossen van alles wat het volle leven dooft. Niemand is ertoe veroordeeld om de gevangene te zijn van fouten uit het verleden of van inhumane maatschappelijke omstandigheden.

De verlossing die Jezus heeft geschonken, omvat heel de mens en is erop gericht alle menselijke waarden tot wasdom te laten komen. De heilige Alfonsus was een bijzonder geestelijk leidsman, die rotsvast geloofde in de bevrijding van mensen van de last van hun verleden en in het mogelijk maken van nieuwe groei.

Geloof en hoop ter sprake brengen:

pater Jürgen Langer

Onder andere in onze scholen bevorderen wij de ontwikkeling van jongeren. Aan het Collegium Josephinum in Bonn bereiden jongens zich voor op het beroepsleven of op een wetenschappelijke studie. Dit gebeurt op zo'n manier dat vorming in brede zin bevorderd wordt, inclusief de religieuze vorming van de persoon. Met het oog daarop zijn er veel buitenschoolse en pastorale activiteiten.

Het belangrijkste gezicht van het schoolpastoraat is pater Jürgen Langer. In Bonn geboren (1963) trad hij in 1985 toe tot de congregatie. Vanaf het begin bewoog hij zich – praktisch en wetenschappelijk – op het terrein van crisisinterventie, hulpdiensten en traumapastoraat. In 2001 promoveerde hij op een pastoraalpsychologisch onderwerp. Sinds 1992 is Jürgen schoolpastor en godsdienstleraar aan het Collegium Josephinum Bonn.

Wat hem beweegt verwoordt hij zelf op beknopte wijze als volgt: “Voor mij is het een fantastische geloofservaring om met anderen in gesprek te raken over ons leven, onze hoop en ons geloof en als er dan in dergelijke gesprekken kracht ontstaat, die mensen doet opstaan.”

Hij beschouwt zichzelf daarbij uitdrukkelijk als redemptorist, d.w.z. als lid van een gemeenschap van “geëngageerde, actieve christenen, die door God zijn bezield en die de mensen liefhebben; die er vaak in slagen om met eenvoudige middelen veel te bereiken en de mensen te helpen aan een positieve en aanstekelijke ervaring van geloof en kerk”.

7 God is nabij in Christus

Van de stichter, de H. Alfonsus, hebben de redemptoristen geleerd om geloofsbeleving en devotie dicht bij het leven te houden en om tot het hart van de mensen te spreken. De intieme nabijheid van God in Christus staat centraal in onze spiritualiteit. God is in het gebed altijd toegankelijk en aanspreekbaar. Het christocentrisme drukt een sterk stempel op onze zielzorg.

Redemptoristen hebben respect voor uiteenlopende vormen van volksvroomheid. We bevorderen bijvoorbeeld de devotie tot de Moeder van Altijddurende Bijstand, onze eigen Maria-icoon. Enkele bijzondere redemptoristen zijn zalig of heilig verklaard. Deze redemptoristen hebben veel mensen geïnspireerd en ze zijn het middelpunt geworden van verering en devotie. De heilige broeder Gerardus Majella (1726-1755) is zo'n bijzondere redemptorist. Aan hem is het pelgrimsoord in Wittem (NL) gewijd.

Ruimte voor verlossing en bevrijding:

Marianne Debets

Marianne Debets (Heerlen 1950) is sinds 2011 geassocieerd lid van de redemptoristen. Met haar associatie bezegelde zij een gedurende vele jaren gegroeide verbondenheid met Klooster Wittem. Marianne was lang werkzaam als laborante in een ziekenhuis. Haar werk bracht haar op het spoor van ethische vragen. Ze ging theologie studeren en werd geestelijk verzorger - tot haar pensioen in 2015. Haar band met de redemptoristen verdiepte zich o.a. via liturgie, gespreksavonden, het tijdschrift Gerardus Magazine, deelname aan kapittels en pelgrimage.

Ze werd erg geraakt door de internationale cursus redemptoristische spiritualiteit in Rome (2013) en haar verblijf bij de zusters redemptoristinnen in Zuid-Italië. Ze voelde de internationale verbondenheid en veelkleurigheid, alsook de rijkdom die men ervaart als men elkaar als vreemdeling gastvrij ontvangt. “De boodschap van Verlossing”, aldus Marianne: “is niet eenduidig. Er is ruimte om die boodschap persoonlijk in te vullen. Redemptoristen bieden die ruimte. Zo bieden ze mensen perspectief op verlossing en bevrijding.”

8 Een moraal van bevrijding

Alfonsus was een gedreven schrijver. Hij was dan ook van mening dat zijn talrijke publicaties een goede manier waren om de Blijde Boodschap te verspreiden. Behalve populair religieuze geschriften, gaf hij ook wetenschappelijke werken uit. Van onze stichter Alfonsus hebben wij redemptoristen de belangstelling voor de wetenschap geërfd - vooral voor de moraaltheologie en de praktische vakgebieden, die hij opvatte als een ondersteuning voor de biechtvader of geestelijk begeleider.

De moraaltheologie van Alfonsus hing nauw samen met zijn geloof in en zijn opvatting over Jezus als de Verlosser. Volgens Alfonsus is voor niemand de weg naar heil en zegen afgesloten en is niemand voorgoed verloren: een nieuw begin is altijd mogelijk. Bij moeilijke keuzes die mensen moeten maken, had hij altijd groot respect voor het individuele geweten en de menselijke vrijheid.

Tegelijk stelde hij aan zichzelf hoge eisen en verwachtte hij van zichzelf en anderen om te blijven streven naar het ideaal van het Rijk Gods.

⑨ Voortdurende vernieuwing en dialoog

Redemptoristen proberen radicaal en compromisloos te zijn in hun trouw aan het ideaal: de verkondiging van de Blijde Boodschap. We willen daarbij altijd ruimhartig, pragmatisch en creatief zijn in de vormgeving aan dit ideaal.

Onze grote voorbeelden in de traditie en hun vele moderne volgelingen hebben steeds nieuwe vormen gezocht en gevonden om het Evangelie te verkondigen.

Daarom bevinden redemptoristen zich ook op de meest onverwachte plaatsen: in de school, in de massamedia, in het vormingswerk, in het gevangenispastoraat, in het straathoekwerk met jongeren en randgroepen enz.

We gaan steeds weer in dialoog met de wereld van vandaag. We zien in deze wereld tekenen van Gods aanwezigheid en verstaan deze als Gods stem.

Een grote uitdaging die de redemptoristen hebben opgepakt, was en is het **Jugend-Kloster in Kichellen (D)**. Hier leven en werken paters, broeders, medewerk(st)ers en jongeren die een sociaal jaar hebben, dagelijks samen in het jongerenwerk. Het is een oefening in dialoog en samenwerking op basis van gelijkwaardigheid.

Durf te groeien: **broeder André Alaers**

Broeder André Alaers (Antwerpen 1952) raakte als kind al geboeid door de redemptoristen. Hij besloot in te treden, nadat hij een opleiding als houtbewerker had voltooid.

Hij koos er bewust voor om broeder te worden, in de geest van zijn voorkeur voor Franciscaanse eenvoud. Hij combineerde het werken met zijn handen altijd met een luisterend oor en geestelijke begeleiding. Voor de mensen aan de rand had hij altijd een zwak. Hij kon zich als zodanig ontplooien in de kloosters, maar ook in sociale instellingen.

Daar leerde hij echt het Evangelie ervaren als een Blijde Boodschap voor de armen, te brengen met woorden en daden.

Toen hij zelf een tijdje in armoede leefde, leerde hij de gulheid van de mede-armen kennen. Ondanks veel tegenslag heeft André zijn veerkracht behouden. Zijn motto: “Durf te groeien in het onbekende. Het leven is geen uitgetekende weg. Geloof in jezelf en de goedheid van God en de mensen.”

10 Een hele wereldwijde familie

Er zijn wereldwijd ruim 5000 religieuzen (broeders en paters) lid van de Congregatie van de Allerheiligste Verlosser (ook wel afgekort als C.Ss.R., van het Latijnse Congregatio Sanctissimi Redemptoris.) Steeds weer geven jonge mannen gehoor aan de roepstem van God en kiezen ze voor een leven als kloosterling in ons midden.

Ons idee en onze inspiratiebron delen wij met velen. Samen met de beschouwende gemeenschap van de zusters redemptoristinnen (O.Ss.R.) en de Missiezusters van de Allerheiligste Verlosser (M.Ss.R.) dragen we het Evangelie uit in de wereld.

Dat doen wij ook en in toenemende mate met geëngageerde leken. In de provincie St.-Clemens bestaat er de mogelijkheid geassocieerd lid te worden: leken, vrouwen en mannen, die uitdrukkelijk ervoor hebben gekozen om hun leven te laten inspireren door het redemptoristisch charisma. De redemptoristische familie kent vele mogelijkheden van verbondenheid.

Heel speciaal is onze provincie verbonden met de zogenaamde viceprovincie van Matadi (Congo). Daar is een veertigtal Congolese redemptoristen. De banden met Congo lopen over pastorale uitwisseling, coaching van het beleid en ondersteuning van sociale activiteiten. Met het oog hierop is de Clemensactie opgericht die een verbinding legt met onze redemptoristische familie in Congo. Zo wordt de gezondheidszorg ondersteund, worden er containers gestuurd, is er een systeem voor studiebeurzen opgezet en wordt er microfinanciering aangeboden.

Broeder Willy (Essen, B) vult een container voor Congo

Waar we zijn

in vier landen

Nederland

Duitsland

België

Zwitserland

met drie talen

Nederlands

Duits

Frans

Provincie St.-Clemens van de redemptoristen

Zoekt u adressen om contact op te nemen met de redemptoristen van de provincie St.-Clemens of met actieve lekengroepen?

Wilt u meer weten over de mogelijkheid om als religieus of geassocieerde lid van onze gemeenschap te worden?

Bezoek dan eenvoudig onze website: www.stclemens.org.

U kunt ook schrijven of bellen.

Het adres van het provinciaal bestuur en het secretariaat is:

- Wittemer Allee 32, NL-6286 AB Wittem
- e-mail: info@stclemens.org
- +31 (0) 43 601 8810

En natuurlijk staan de deuren van onze kloosters en kerken altijd voor u open.

Provincie St.-Clemens van de redemptoristen